

Старитѣ пѣтища

Срѣдъ буки, притиснати рамо до рамо,
Катери се шеметень пѣть.
Отъ дълги години къмъ работа само
Планинци по него пѣзятъ.
Но лани по-лани чевръсти дървари,
Що бродятъ въ тѣдѣшни гори,
Прекарваха други, по-прѣкъ пѣть, а старий
Тревяса, въ шумака се скри.
Мина-щатъ години, планинцитѣ смѣли
Ще найдатъ пѣть още по-прѣкъ; —
Брой иматъ ли пѣтищата, запусѣли
Изъ тоя вѣковень букакъ!

Кирилъ Христовъ

ПОСЛОВИЦА

ДЪРВЕТАТА РАСТАТЪ НА ЗЕМЯТА
ЗА ДОБРОТО НА ХОРАТА.

Изъ лонгоза. Дърво Осень възраст 150 г. вис. 38. м.

Колко листе въ гората,
толкозъ здраве въ къщата!

Колко листе въ гората,
толко пари въ кесия!

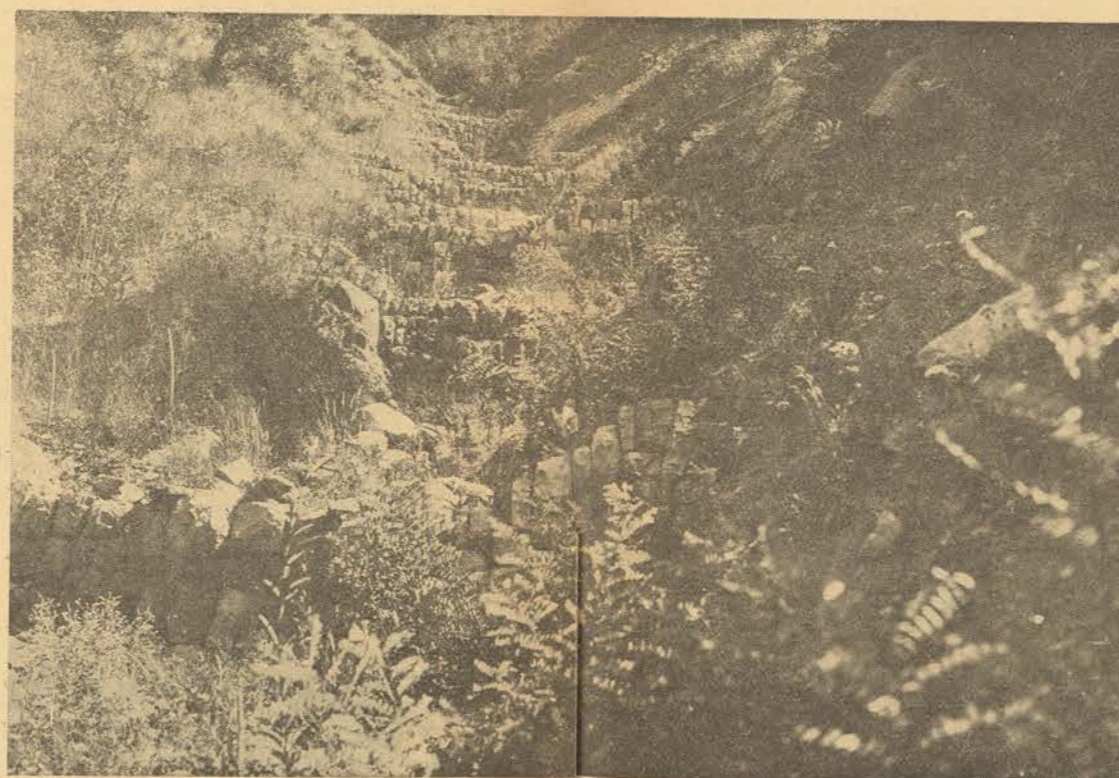
ЗОРА СЕ Е ЗАГОРИЛА,
СЛЪНЦЕ Е ОГРЪЛО,
А ВЪ ГОРАТА СЛАВЕЙ ПТИЧЕ
ПЪСЕНЬ Е ЗАПЪЛО.

Л. Каравеловъ

ПѢТЕКА

Горската пѣтека —
тръне, камънакъ —
стръмно се извива
въ гѣстия лещакъ.
На кѣде ли води,
никой я не знай:
свършва тя безъ край.
трѣгва безъ начало,

Пенчо Славейковъ

Изъ Искърското дефиле.

Камени и барежи въ пороя на Чурилски долъ.

Гора зелена

Листи пакъ гората ще покара.
Кукувица въ клони ще запѣй.
На каваль ще свирне пакъ овчара,
като приказень горянинъ-змей.
И гората дума ще продума,
като пѣсень думи ще реди.
Вѣтърътъ ще спре въ зелена шума
съ горско листе дълго да шепти.
На цвѣтя гората ще мирише,
на омайно биле, кукурякъ.
Слушай какъ гората топло диша
съ пролѣтъта, която идва пакъ!

Стефанъ Станчевъ

ПОСЛОВИЦА

ДЪРВОТО СЕ ПРЕВИВА,
ДОКАТО Е МЛАДО.

Изъ Пирина

Черни мури.